

Tilfælde, den ved Stormfloden forvoldte Skade. Alle Fiskerifartøjer have kunnet forsikres mod den ved Stormfloden skete Skade: Ved partikulær Skade fradrages for Forbedring efter følgende Regler: fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{3}$ af Udgiften ved Reparationen. Forsikringsselskabet anslaaer den samlede forsikrede Skade i Esbjerg til 73,000 Kr. foruden en formentlig forlist Kutter til 12,600 Kr., Skaden i Hjerting til 6,400 Kr., i Nymindegab til 3,000 Kr., i Ringkøbing til 5,000 Kr. og i det øvrige Land til 10,000 Kr. Naar de lokale Indberetninger angive betydeligt højere Beløb, saaledes i Esbjerg 115,000 Kr. og i Hjerting 15,000 Kr., skyldes det navnlig, at Redskaber, Garn og Hyttefade ikke kunne forsikres og altsaa ikke ere medregnede i den Skade, som er opgjort af Forsikrings-selskabet.

Jeg har saa ladet forhøre, om der var Midler i Centralkomiteen til at hjælpe paa denne Skade, men ifølge indgaaede Meddelelser er Stormflodsfonden fuldstændig opbrugt. Den sidste Rest benyttedes i 1896 til Udbetaling af Erstatning i Anledning af Stormfloden den 6.—8. December 1895 i Egnene omkring Limfjorden og Ringkøbing Fjord. Kontoret har oplyst, at Princippet for Fordelingen var, at de absolut nødlidende fik godtgjort $\frac{2}{3}$ af den af Jurisdiktionerne anmeldte Skade, de bedrestillede fra $\frac{1}{3}$ til det halve. For Jordskade blev formentlig intet betalt, men de gamle Beretninger desangaaende kunne for Resten faas frem, hvis det viser sig fornødent. Den samlede Skade, som den Gang blev lidt, anslaaes til 291,088 Kr., og der blev da udbetalt en Erstatning paa 134,549 Kr. 02 Øre. Det er nu Ministeriets Mening at optræde paa denne Maade lige overfor den Skade, her er sket, at søge nærmere at faa konstateret — nærmere end det her igennem disse Indberetninger har kunnet lade sig gøre — Skadens virkelige Omfang. Nu at nedsætte en Kommission, som skulde berejse Landet derovre, vilde dels være et ret vidtløftigt Apparat og dels maaske vække for store Forventninger om, hvad der kunde ydes af Staten i Erstatning derovre. Vi have tænkt os at gaa den Mellemvej at lade kgl. Kommissarius Lerche, som jo er vant til at bedømme Jord, rejse derover. Han vil, an-

tager jeg, paa Mandag rejse til Ribe og der sætte sig i Forbindelse med de Folk, som have gjort Indberetning til Staten om Skade, som er sket, og saa søge oplyst nærmere, saa godt det kan lade sig gøre, hvor stor Skaden i Virkeligheden er, samt hvilke af de skadelidende der maa siges at være egentlig nødlidende, saa at man om dem med Sikkerhed kan sige, at de ville blive ruinerede, hvis der ikke bliver ydet dem nogen Hjælp. Det var jo da muligt, at man vilde yde nogen Hjælp til de forhaabentlig ikke mange, for hvem den skete Skade vilde betyde ren Ruin, hvis der slet ingen Hjælp ydes. Men derom kan man jo først nærmere forhandle, naar man har faaet Oplysninger i Enkeltheder om Forholdene. Jeg haaber, at man ikke vil misbillige den Fremgangsmaade, som Regeringen har valgt, at sende Kommissarius Lerche derover. Det er de Oplysninger, jeg i Øjeblikket er i Stand til at give.

Der er derefter i Betænkningen givet Oplysninger om de Provisioner, som under de forskellige Ministerier og Administrationen ere udbetalte til Embedsmænd og Funktionærer. De Justitsministeriet vedkommende Oplysninger ere ikke naaede at komme med i Betænkningen her til anden Behandling, men ere tilstillede Finansudvalget og komme jo saa vel frem til tredje Behandling. Men det er vel dog rigtigst, at jeg her nævner, at der under Justitsministeriet ikke udbetales Provision noget Sted, undtagen den tidligere omtalte Provision, $\frac{2}{3}$ pCt., for større Reparationer og Byggeforetagender under Fængselsvæsenet; det har ikke beløbet sig til store Summer, men noget er det jo, det har fundet Sted i en meget lang Aarrække. Naar det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) spurgte, hvilke Honorarer der udbetales til de Mænd, som ere beskæftigede med Banklikvidation, vil den højtærede Finansminister tage Ordet for at svare derpaa. Der fremkom allerede i Fjor i Udvalget, som havde med Bankgarantien at gøre, en Del Oplysninger desangaaende. Noget af det blev ogsaa oplyst for Offentligheden gennem Betænkningen, som blev afgiven i Fjor.

Dernæst spurgte den højtærede Ordfører mig, som meget rimeligt er, om,